

9.2.2010

B7-0078/2010 }
B7-0079/2010 }
B7-0080/2010 }
B7-0081/2010 }
B7-0082/2010 }
B7-0084/2010 }
B7-0086/2010 } RC1

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 4,

til erstatning af beslutningsforslag af:

ECR (B7-0078/2010)

Verts/ALE (B7-0079/2010)

PPE (B7-0080/2010)

EFD (B7-0081/2010)

S&D (B7-0082/2010)

ALDE (B7-0084/2010)

GUE/NGL (B7-0086/2010)

om Iran

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Lena Kolarska-Bobińska, Mario Mauro, Michael Gahler, Alejo Vidal-Quadras, Potito Salatto, Tunne Kelam, Salvatore Tatarella, Monica Luisa Macovei, Kurt Lechner, Bogusław Sonik, Marco Scurria

for PPE-Gruppen

Adrian Severin, Hannes Swoboda, María Muñoz De Urquiza, Roberto

RC\804440DA.doc

PE432.931v01-00}
PE432.932v01-00}
PE432.933v01-00}
PE432.934v01-00}
PE432.935v01-00}
PE432.937v01-00}
PE432.939v01-00} RC1

Gualtieri, Ana Gomes, Sergio Gaetano Cofferati, Kristian Vigenin

for S&D-Gruppen

Marietje Schaake, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Johannes Cornelis van

Baalen, Frédérique Ries, Louis Michel, Marielle De Sarnez

for ALDE-Gruppen

Barbara Lochbihler, Isabelle Durant, Ulrike Lunacek

for Verts/ALE-Gruppen

Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Ashley Fox, Tomasz Piotr Poręba,

Paweł Robert Kowal, Konrad Szymański, Adam Bielan, Ryszard Czarnecki

for ECR-Gruppen

Cornelia Ernst, Helmut Scholz

for GUE/NGL-Gruppen

Fiorello Provera, Bastiaan Belder

for EFD-Gruppen

RC\804440DA.doc

PE432.931v01-00}
PE432.932v01-00}
PE432.933v01-00}
PE432.934v01-00}
PE432.935v01-00}
PE432.937v01-00}
PE432.939v01-00} RC1

DA

Europa-Parlamentets beslutning om Iran

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Iran,
- der henviser til erklæringen af 5. februar 2010 fra EU's højtstående repræsentant, Catherine Ashton, om de nært forestående henrettelser i Iran,
- der henviser til den fælles erklæring af 8. februar 2010 fra EU og USA, hvori de opfordrer den iranske regering til at opfylde sine menneskeretsforpligtelser,
- der henviser til erklæringen af 9. oktober 2009 fra Europa-Parlamentets formand, hvori han gentog Parlamentets engagement i en global afskaffelse af dødsstraffen og især fordømte dødsstraf mod mindreårige,
- der henviser til erklæringen om Iran fra Det Europæiske Råds møde den 10.-11. december 2009,
- der henviser til erklæringen af 12. januar 2010 fra EU's højtstående repræsentant om sagen mod syv baha'i-ledere i Iran,
- der henviser til beslutningen af 27. november 2009 fra styrelsesrådet for Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA) om gennemførelse af sikkerhedsaftalen til ikke-spredningstraktaten og de relevante bestemmelser i De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) og 1835 (2008) i Den Islamiske Republik Iran,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om afskaffelse af alle former for racediskrimination og konventionen om barnets rettigheder, som Iran har tilsluttet sig,
- der henviser til erklæringen af 5. januar 2010 fra det iranske efterretningsministerium, hvori alle kontakter mellem iranske borgere og 60 ikke-statslige organisationer samt adskillige internationale medier, som udsender programmer på farsi, erklæres for "ulovlige",
- der henviser til, at de iranske myndigheder "udsatte" det besøg, som Europa-Parlamentets Delegation for Forbindelserne med Iran skulle aflægge i Teheran den 8.-11. januar 2010,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,

Demokrati og menneskerettigheder

- A. der henviser til, at den politiske situation i Iran bliver stadig værre, uden at den iranske regering på nogen måde har antydnet, at den agter at reagere på de interne og verdensomspændende bekymringer med hensyn til legitimiteten af valget i 2009, samt til, at tegnene på, at der har fundet massiv svindel sted, har resulteret i en omfattende protestbevægelse (den såkaldte "grønne bevægelse"), der er fortsat med at afholde massedemonstrationer i de seneste måneder,
- B. der henviser til, at den politiske udvikling i Iran efter det omstridte præsidentvalg i juni 2009 har vist, at der er et stort potentiale for folkestyrede, demokratiske forandringer i landet med dets levende og aktive civile samfund som spydspids,
- C. der henviser til, at iranske sikkerhedsstyrker, revolutionsgarden, Basij-militsen og politiet har reageret ved at slå hårdt ned på protesten ved vilkårligt at tilbageholde tusinder af fredelige demonstranter og dissidenter, herunder studerende og akademikere, kvinderetsforkæmpere, fagforeningsrepræsentanter, advokater, journalister, bloggere, præster og fremtrædende menneskerettighedsforkæmpere i et tydeligt forsøg på at intimidere kritikere og undertrykke meningsforskelle,
- D. der henviser til, at mange af de tilbageholdte har berettet, at de er blevet slået og tortureret og i nogle tilfælde udsat for seksuelle overgreb i fængsler og hemmelige detentionscentre, samt at Den Islamiske Republik Irans parlament (Majlis) i en undersøgelse i begyndelsen af 2010 påpegede, at viceanklageren Saeed Mortazavi var direkte ansvarlig for, at mindst tre tilbageholdte personer omkom som følge af tortur og misrøgt i Kahrizak-fængslet, som domstolene tre år tidligere havde beordret lukket,
- E. der henviser til, at det fra officiel regeringsside er blevet bekræftet, at mindst 30 demonstranter har mistet livet under demonstrationer eller i fangenskab siden juni 2009, og at mindst syv mere døde under sammenstød den 27. december 2009, som var den hellige Ashura-dag, samt at det reelle antal døde som følge af regeringsstøttet vold menes at være meget højere,
- F. der henviser til, at sikkerhedsstyrkerne desuden har øget deres systematiske chikane af medlemmer af religiøse mindretal, som f.eks. af baha'ier (hvoraf alle syv forhenværende ledere er blevet anholdt og for øjeblikket sidder på anklagebænken), sunnier og kristne (bl.a. otte præster), og har gennemført en kampagne med vilkårlige anholdelser og henrettelser af medlemmer af det kurdiske, azeriske, baluchiske og arabiske civilsamfund og politiske aktivister, samt især til, at 21 kurdere for øjeblikket sidder på dødsgangen,
- G. der henviser til, at det iranske parlament den 9. september 2008 godkendte en lov om trosfrafald, som ville gøre det muligt at straffe det med døden at konvertere fra islam,

RC\804440DA.doc

PE432.931v01-00}
PE432.932v01-00}
PE432.933v01-00}
PE432.934v01-00}
PE432.935v01-00}
PE432.937v01-00}
PE432.939v01-00} RC1

- H. der henviser til, at domstolene i begyndelsen af august 2009 iscenesatte skueprocesser mod hundreder af fremtrædende reformtilhængere og aktivister, der formodedes at have kontakt til "oprørere", som forsøger at fremme en "fløjlsrevolution", samt til, at der under disse retssager var mange af dissidenterne, der aflagde tv-transmitterede tilståelser, som forekom at være fremtvungne,
- I. der henviser til, at regeringen fortsat beskylder europæiske lande for at blande sig i den politiske udvikling i Iran, og at sådanne beskyldninger førte til udvisning af to britiske diplomater, anholdelse af flere iranere, der arbejdede på den britiske ambassade, samt kortvarig anholdelse af to tyske diplomater på grund af deres formodede rolle i protestdemonstrationerne efter valget,
- J. der henviser til, at Mohammad Reza Ali-Zamani og Arash Rahmanipour blev henrettet den 28. januar 2010, og at det var de første fuldbyrdede dødsstraffe, som af officielle kilder er blevet sat i forbindelse med protestbevægelsen, til trods for at mindst en af dem, hvis ikke begge, allerede var fængslet på valgtidspunktet, og at mindst ni personer angiveligt er blevet idømt dødsstraf for påståede forbindelser til den grønne bevægelse
- K. der henviser til, at Ali Mousavi, den 35-årige nevø til Hossein Mousavi, som var den vigtigste udfordrer ved valget i juni, den 27. december 2009, den sidste dag i Ashura-fejringen, blev skudt og bevidst kørt over af en bil ved en episode, der udviste alle tegn på et målrettet attentat, som skulle være en alvorlig advarsel til hans onkel,
- L. der henviser til, at der den 8. januar blev gennemført et attentatforsøg på Mehdi Karroubi, den næstvigtigste udfordrer ved præsidentvalget, med affyring af to kugler mod hans heldigvis skudsikre bil, mens medlemmer af Basij-militsen og revolutionsgarden samledes for at protestere mod Karroubis tilstedeværelse i Qazvin,
- M. der henviser til, at begrænsningerne af presse- og ytringsfriheden fortsat øges, og at de iranske myndigheder har foretaget omfattende og hyppig støjsending på internationale radio og tv-net, mange internationale websteder, herunder Facebook og Twitter, samt den lokale oppositions websteder og mobiltelefon tjenester i Teheran og dermed også har skabt transmissionsproblemer i andre lande i Mellemøsten og endog i Europa,
- N. der henviser til, at russiske og europæiske virksomheder har leveret det nødvendige filtrerings- og støjsendingsudstyr til Iran, hvoraf noget endog kan udgøre en sundhedsrisiko for befolkningen i nærheden disse installationer,
- O. der henviser til, at revolutionsgarden, dens hemmelige tjeneste og Basij-militsen spiller en stadig mere aktiv rolle i hele det iranske samfund, hvor de slår ned på den iranske civilbefolkning, anholder menneskerettighedsforkæmpere og tilsyneladende er ved at tage retten i egen hånd,

Atomspørgsmålet

RC\804440DA.doc

PE432.931v01-00}
PE432.932v01-00}
PE432.933v01-00}
PE432.934v01-00}
PE432.935v01-00}
PE432.937v01-00}
PE432.939v01-00} RC1

- P. der henviser til, at Iran, der er part i traktaten om ikke-spredning af kernevåben (NPT), med ratifikationen af NPT har svoret ikke at erhverve kernevåben og er retligt forpligtet til at anmelde alle sine nukleare aktiviteter, herunder nukleart materiale, og lægge dem ind under Den Internationale Atomenergiorganisations (IAEA) kontrol,
- Q. der henviser til, at samtlige kontraherende parter ifølge artikel IV i NPT har en umistelig ret til forskning i og produktion og anvendelse af nuklear energi til fredelige formål uden forskelsbehandling og i overensstemmelse med artikel I og II i denne traktat,
- R. der henviser til, at Iran i strid med sin forpligtelse i henhold til ikke-spredningstraktaten hemmeligt har opført et berigelsesanlæg ved Qom og først oplyst IAEA om dets eksistens, lang tid efter at opførelsen var indledt, der henviser til, at denne overtrædelse af bestemmelserne giver anledning til mistanke om, at der kan være flere nukleare anlæg, og endvidere undergraver tilliden til de iranske forsikringer om den rent civile karakter af det nukleare program,
- S. der henviser til, at den fratrædende generaldirektør for IAEA, dr. ElBaradei, bemærkede i den ovennævnte rapport af 16. november 2009, at IAEA, medmindre Iran gennemfører tillægsprotokollen og redegør tilfredsstillende for de resterende spørgsmål, ikke vil være i stand til at tilvejebringe pålidelige forsikringer om, at der ikke findes ikke-anmeldte nukleare materialer og aktiviteter i Iran, og konstaterer, at der stadig er en række uafklarede spørgsmål, som giver anledning til bekymring med hensyn til de mulige militære dimensioner af Irans nukleare program,
- T. der henviser til, at EU, De Forenede Stater, Kina og Rusland for at finde en diplomatisk løsning på problemet med Irans nukleare program har foreslået en aftale under opsyn af IAEA om at sende Irans eksisterende produktion af lavt beriget uran til Rusland og Frankrig med henblik på oparbejdning til brændselsstave for at sikre driften af den medicinske forskningsreaktor i Teheran, og at der, efter at Iran har afvist dette forslag, er drøftelser i gang i Sikkerhedsrådet om forstærkede sanktioner imod landet,
- U. der henviser til, at Iran fortsætter med at udvikle ballistisk missilteknologi og stræber efter at blive i stand til at opstille interkontinentale ballistiske missiler, et egnet fremføringsmiddel for kernevåben,
- V. der henviser til, at den iranske regering har fremsat modstridende udtalelser om sit nukleare program og har givet ordre til påbegyndelse af yderligere berigelsesaktiviteter den 7. februar,

Demokrati og menneskerettigheder

1. udtrykker alvorlig tvivl om troværdigheden af valgresultatet, som har ført til, at præsident Ahmadinejad er blevet formelt godkendt til sin anden præsidentperiode på trods af stærke

RC\804440DA.doc

PE432.931v01-00}
PE432.932v01-00}
PE432.933v01-00}
PE432.934v01-00}
PE432.935v01-00}
PE432.937v01-00}
PE432.939v01-00} RC1

indikationer på storstilet valgsvindel, og mener, at den iranske præsidents legitimitet er blevet alvorligt undermineret;

2. hylder modet hos alle de iranske borgere, som kræver større frihed og flere demokratiske rettigheder og giver udtryk for deres ønske om at leve i et samfund uden undertrykkelse og trusler; hylder især de iranske kvinder, som spillede en afgørende rolle i demonstrationerne efter valget i juni;
3. støtter helhjertet det iranske folks demokratiske ambitioner og beklager dybt, at den iranske regering og det iranske parlament tilsyneladende er ude af stand til at imødekomme de berettigede krav fra de iranske borgere, især den unge generation, som alt for længe har set sine ønsker om økonomisk og social udvikling blive undertrykt;
4. opfordrer den iranske regering til fuldt ud at respektere retten til at forsamles fredeligt og ytringsfriheden, også under de bebudede demonstrationer den 11. februar 2010; fordømmer skarpt de iranske myndigheders anvendelse af vold mod demonstranter, der søger at udøve deres ytringsfrihed og ret til at forsamles fredeligt;
5. kræver øjeblikkelig løsladelse af alle dem, der er tilbageholdt udelukkende for fredeligt at have udøvet deres ret til ytringsfrihed, foreningsfrihed og forsamlingsfrihed eller på grund af deres religion eller seksuelle orientering, og opfordrer myndighederne til at indlede undersøgelser imod og retsforfølge de regeringsemployer og medlemmer af sikkerhedsstyrkerne, der er ansvarlige for drab på, misbrug af og tortur mod dissidenter eller medlemmer af deres familie, demonstranter og tilbageholdte personer;
6. fordømmer kraftigt dødsstraffene og henrettelserne i Iran, især tilfældene med Mohammed Reza Alizamani og Arash Rahmanipour, og kræver, at dødsstraffen afskaffes; opfordrer de iranske myndigheder til at ophøre med at anvende anklagen for "Moharabeh" (at føre krig mod Gud), som indebærer dødsstraf, imod demonstranter, som demonstrerer fredeligt for øgede demokratiske rettigheder; opfordrer Iran til øjeblikkeligt at gennemføre FN's moratorium for dødsstraf som krævet i FN's Generalforsamlings resolution 62/149 og 63/168;
7. er forfærdet over regeringens og/eller sikkerhedsstyrkernes mordforsøg på præsidentkandidater og medlemmer af deres familier og opfordrer den øverste leder Khamenei til at garantere sikkerheden for de ledende repræsentanter for oppositionen i Iran;
8. fordømmer de iranske myndigheders bestræbelser på at censurere de trykte medier og forstyrre radio, tv og internet, f.eks. BBC, med støjsending og opfordrer EU og medlemsstaterne til at behandle de internationale konsekvenser af disse metoder inden for rammerne af Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU);
9. fordømmer de iranske myndigheders beslutning om at forbyde kontakter med udenlandske ikke-statslige organisationer, navnlig dem som arbejder for at forsvare borgerlige friheder og rettigheder, og opfordrer de iranske myndigheder til øjeblikkeligt at ophæve dette forbud;

RC\804440DA.doc

PE432.931v01-00}
PE432.932v01-00}
PE432.933v01-00}
PE432.934v01-00}
PE432.935v01-00}
PE432.937v01-00}
PE432.939v01-00} RC1

DA

10. opfordrer de iranske myndigheder til øjeblikkeligt at indstille deres praksis med at vise skueprocesser i tv og opfordrer det iranske parlament til at ændre iranske love, som giver regeringen mulighed for at nægte ret til en retfærdig rettergang som f.eks. tiltaltes adgang til en passende juridisk repræsentation;
11. kritiserer kraftigt de internationale selskaber, og navnlig Nokia/Siemens, for at have leveret den nødvendige censur- og overvågningsteknologi til de iranske myndigheder og dermed medvirket til forfølgelse og arrestation af iranske dissidenter;
12. beklager beskyldningerne for indblanding i interne anliggender mod ansatte ved europæiske ambassader og anmoder i denne forbindelse om, at de iranske myndigheder respekterer Wienerkonventionen og de diplomatiske normer;

Atomspørgsmålet

13. understreger endnu en gang, uden at anfægte Irans ret til at udvikle nuklear energi til fredelige formål efter ikke-spredningsaftalens regler, at spredningsrisikoen i forbindelse med det iranske nukleare program fortsat giver anledning til alvorlig bekymring i EU og det internationale samfund, hvilket kommer meget klart til udtryk i FN's Sikkerhedsråds resolution 1737, 1747, 1803 og 1835;
14. beklager, at der ikke er gjort væsentlige fremskridt med de vigtige spørgsmål, som giver anledning til alvorlig bekymring, og opfordrer på ny Iran til igen at gøre landets nukleare program gennemskueligt ved at give IAEA fuldstændige, klare og troværdige svar, løse alle udestående spørgsmål og problemer i forbindelse med dette program, herunder spørgsmål af militær betydning, fuldt ud gennemføre bestemmelserne i den omfattende sikkerhedsaftale, inklusive underaftalerne, og ratificere og gennemføre tillægsprotokollen;
15. støtter Europarådets tostrengede strategi og alle bestræbelser på at finde en langsigtet forhandlingsløsning på det iranske atomspørgsmål; insisterer på, at eventuelle yderligere sanktioner i forbindelse med den nukleare trussel ikke bør omfatte foranstaltninger, der har negative konsekvenser for den iranske befolkning som helhed;
16. beklager, at den iranske regering på ny har afvist alle forsøg på at finde et kompromis i atomspørgsmålet, og at det iranske styre åbenbart ønsker at udnytte spørgsmålet både til at aflede opmærksomheden fra den interne krise i landet og som taktik til at vinde tid og undgå diskussioner i FN's Sikkerhedsråd om yderligere sanktioner, og opfatter de seneste udtalelser fra den iranske præsident Mahmoud Ahmadinejad som et led i denne taktik;

Forbindelserne mellem EU og Iran

17. understreger betydningen af en fortsat dialog med Iran på alle niveauer og navnlig med civilsamfunde; beklager, at man fra iransk side aflyste det planlagte besøg af Europa-

RC\804440DA.doc

PE432.931v01-00}
PE432.932v01-00}
PE432.933v01-00}
PE432.934v01-00}
PE432.935v01-00}
PE432.937v01-00}
PE432.939v01-00} RC1

Parlamentets delegation, og udtrykker håb om, at den iranske regering og det iranske parlament reviderer sit standpunkt vedrørende direkte kontakter;

18. opfordrer Rådet til fortsat at være rede til at interessere sig for Iran for at opnå en forhandlingsløsning på såvel atomproblemet som problemer med den regionale sikkerhed under hensyntagen til Irans legitime sikkerhedsinteresser og -anliggender, herunder den langfristede udsigt til et atomvåbenfrit Mellemøsten;
19. mener, at der bør indledes en seriøs debat på EU-plan om muligheden for at indføre flere målrettede sanktioner, der ikke er til skade for den iranske befolkning som helhed; kræver, at den eksisterende liste over personer og organisationer, som er omfattet af rejseforbud og indefrysning af aktiver i EU, udvides til at omfatte dem, der er ansvarlige for undertrykkelsen og begrænsningen af friheden i landet, og dem, der er ansvarlige for misligholdelsen af Irans internationale forpligtelser hvad angår atomspørgsmålet;
20. glæder sig over de nylige udtalelser fra EU's højtstående repræsentant og næstformand i Kommissionen og andre EU-ledere om, at det næste skridt vil være, at indbringe sagen for FN's Sikkerhedsråd, og opfordrer det franske formandskab for Sikkerhedsrådet til at sætte det iranske atomspørgsmål på Sikkerhedsrådets dagsorden i februar 2010; opfordrer de kinesiske myndigheder til at støtte det internationale samfunds bestræbelser på at bremse Irans uranberigelsesprogram;
21. minder de iranske myndigheder om, at Iran skal sikre grundlæggende menneskerettigheder, respekt for de demokratiske principper, ytringsfrihed og retsstatsprincippet, for at der kan udvikles frugtbare forbindelser mellem EU og Iran, idet dette er en betingelse for alle lande, som har politiske og økonomiske forbindelser med EU; understreger, at en eventuel indgåelse af en samarbejds- og handelsaftale mellem Iran og EU er betinget af, at disse værdier respekteres, og af Irans fulde overholdelse af FN's Sikkerhedsråds og IAEA's resolutioner samt tilvejebringelse af objektive garantier med hensyn til den fredelige karakter af Irans nukleare program og indstilling af Irans støtte til terroraktiviteter;
22. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til aktivt at støtte initiativer med sigte på at forbedre mediepluralismen og glæder sig over fremskridtene med det allerede iværksatte projekt vedrørende europæiske nyheder på farsi;
23. opfordrer Kommissionen og Rådet til at træffe øjeblikkelige foranstaltninger med henblik på at forbyde eksport af overvågningsteknologi fra europæiske virksomheder til regeringer og lande som Iran, hvor denne teknologi kan anvendes til krænkelse af ytringsfriheden;
24. opfordrer Kommissionen til at oprette en EU-delegation i Teheran;
25. opfordrer Kommissionen og Rådet til at iværksætte yderligere foranstaltninger i forbindelse med EIDHR og den europæiske indvandringspolitik med henblik på aktivt at beskytte de iranske menneskerettighedsforkæmpere;

26. pålægger sin formand at sende denne beslutning til EU's højtstående repræsentant, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, FN's Menneskerettighedsråd og Den Islamiske Republik Irans regering og parlament.

RC\804440DA.doc

PE432.931v01-00}
PE432.932v01-00}
PE432.933v01-00}
PE432.934v01-00}
PE432.935v01-00}
PE432.937v01-00}
PE432.939v01-00} RC1

DA